

**Almanya Federal Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier'in
Noel Konuşması
25 Aralık 2019 Bellevue Sarayı**

Sevgili Yurttaşlarım, mutlu Noeller!

Bayram günlerinin tadını çıkardığınızı ve iyi bir yılı geride bıraktığınızı umarım.

Hatırlıyor musunuz? Tam on iki ay önce sizden bir Noel dileğim olmuştu: "Sizden farklı düşünen insanlarla da konuşun!"

Bugün size, bu yıl hangi deneyimleri edindiğinizi, hangi tartışmaların sizi en çok etkilediğini sormak istiyorum.

Birçoğunuz bu hususta bana mektup yazdı veya benimle konuştu: Seçimlerle veya seçim sonuçlarıyla ilgili ateşli sohbetler, Avrupa'nın geleceği, duvarın yıkılmasından 30 yıl sonra içerdeki birlik ve beraberliğimiz, iklim değişikliği ve buna karşı neler yapılabileceği hakkında. Özellikle bu konu siyasete yön verdi ve muhtemelen evinizde Noel ağacının önünde de devam ediyordur.

Benim edindiğim izlenime göre: gerçekten bu yıl ülkenin her yerinde daha fazla konuştuk ve aynı zamanda daha fazla kavga ettik.

Yaşamakta olduğumuz bu dönem son derece politizedir. Bence ifade özgürlüğü kesinlikle yetersiz değildir. Hatta tam tersine, hiçbir zaman bu kadar kavga edilmemişti!

Ancak, karşımıza şu soru çıkıyor: Bütün bu kavgalarla ne yapacağız?

Bu kadar çok sürtüşmenin ardından karşılıklı saygı, kaba kuvvetten yeniden olumlu bir tartışma kültürü ve zıtlıklardan daha fazla birlik nasıl doğacak?

Artık bizi ayıran unsurlar bizi birleştiren unsurlardan daha mı fazla? Belki de siz benim böyle bir Noel konuşmasında bütün bu sorulara coşkulu bir yanıt vermemi bekliyorsunuz.

Ancak gerçek şu ki, bu yanıtı Cumhurbaşkanı da veremez. Yanıtı sizler, hepiniz vereceksiniz.

Geçen sene bir görüntü beni çok derinden etkiledi. Bu görüntü ahşap ve demirden yapılmış büyük ve kalın bir kapıya aitti. Kapıya yaklaşık yirmi el ateş edilmişti. Parçalanmış ahşap ve kurşun delikleri görünmekteydi.

Bu kapı Halle şehrinin sinagogunun kapısıydı ve yıkılmamış olması, iki yurttaşımızın hayatını kaybettiği bu vahşi Yahudi düşmanı saldırıda daha fazla insanın zarar görmemiş olması bir mucize.

Benim için Halle'deki güçlü ve tahrip edilmiş olan bu kapı çok daha fazlasını temsil ediyor.

O aynı zamanda bizleri temsil ediyor.

Biz de bu kadar güçlü ve dayanıklı mıyız? Birlikte ve birbirimiz için yeterince sağlam duruyor muyuz?

Hanımfendiler ve beyfendiler, bu sizin elinizde.

Otobüste farklı görünen biri hakarete uğradığında, okul bahçesinde veya barda ırkçı sözler söylendiğinde siz ayağa kalkıp karşılık veriyorsunuz.

İnternette ve sosyal medyada sesinizi yükseltiyorsunuz. En gürültülü ve aşırı lafların daha fazla tıklanmasına katkıda bulunmaya veya verilere saygıya ve argümanlara öncelik vermeye siz karar veriyorsunuz.

Mahallenizde, derneklerde, gönüllü veya tam zamanlı çalışmalarınızda, birlikte yaşadığınız insanlara destek oluyorsunuz. Binlerce insan bu akşam yine karakollarda, hastanelerde veya bakım evlerinde görev yapıyor.

Siz bu demokrasinin bir parçasısınız, çünkü oy veriyorsunuz, sokak gösterilerinde, siyasi partilerde ve yeterince üyesi bulunmayan kent konseylerinde ve belediye meclislerinde yer alarak siyasete katkıda bulunuyorsunuz.

Kısacası, Almanya'nın bir parçası her birinizin elinde.

Bu nedenle aslında bizi birleştiren şeyler bizi ayıranlardan çok daha fazla. Hepimiz bu ülkenin yurttaşlarıyız. Birinci sınıf veya ikinci sınıf vatandaşı yoktur.

Ancak, bizi yurttaş olarak birleştiren unsurlar garanti değil, daha ziyade bir vaat, bir beklenti, bir ayrıcalık ve bir meydan okumadır. Anayasamızda "iyilik tepeden gelir" denmiyor. Orada "Tüm egemenlik halkındır" deniyor.

Demokrasinin bu vaadi, bu müjdesi 30 yıl önce Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde yüzbinlerce insanın sokağa dökülmesine sebep oldu. Ne büyük bir cesaret! Bu cesur ve barışçıl kahramanlar duvarı yıktılar.

Artık 30 yıldır birlik, özgürlük ve demokrasi içinde yaşıyoruz. Fakat lütfen bunun doğal olduğunu düşünmeyin! Evet, demokrasiye ihtiyacımız var, ancak günümüzde demokrasinin bize daha da fazla ihtiyacı olduğuna inanıyorum.

İyi ki demokrasimizin, diktatörlüklerin aksine, kahramanlara ihtiyacı yoktur. Demokrasimizin, umutlu, azimli, sağduyulu, erdemli ve dayanışma duygusu taşıyan özgüvenli yurttaşlara ihtiyacı var. Bütün bunların sizin içinizde, bu toplumda mevcut olduğunu biliyorum. Bu nedenle bize, bu ülkeye inancım tamdır.

Noel hikâyesinde "Korkmayın!" deniyor. Cesur olun ve umutlu olun! Yeni yıl için şahsınıza ve hepimize dileğim budur.

Mutlu Noeller